

Ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

της εν Χαλανδρίω Αττικής εδρευούσης ανων. εταιρείας υπό την επωνυμία «ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΙΣΤΗ Ανώνυμος Εταιρεία Γενικών Ασφαλίσεων», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Κατά

Κωνσταντίνας Σπίνουλα, κατοίκου Ζωγράφου Αττικής.

Συζητείται ενώπιον Υμών κατά την δικάσιμον της 18 Μαρτίου 2009, μετ' αναβολήν εκ της αρχικής δικάσιμου της 30 Ιανουαρίου 2008, η από 5-2-2007 (αρ. καταθ. 28705/2007) αγωγή της αντιδίκου καθ' ημών, ήν αρνούμεθα και αποκρούομεν ως απαράδεκτον, αόριστον, νόμω και ουσία αβάσιμον.

Προς ειδικωτέραν αντίκρουσιν της αγωγής επαγόμεθα τα εξής :

ΕΝΣΤΑΣΙΣ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟΥ

Μετά του Παναγιώτου Σπίνουλα (υιού της αντιδίκου) συνωμολογήθη σύμβασις ασφαλίσεως επί της ζωής μετά προσθέτων ασφαλίσεων της αντιδίκου, εκδοθέντος την 27-6-2003 του υπ' αριθμόν 209119489 ασφαλιστηρίου συμβολαίου μας, εις το οποίον ο Παναγιώτης Σπίνουλας ανεγράφετο ως ο λήπτης της ασφάλισης, η αντίδικος ως η ησφαλισμένη, η διάρκεια του ασφαλιστηρίου από 27-6-2003 έως 27-6-2029 η δήλωσις ότι εάν δεν έλαβε τους Γενικούς και Ειδικούς Όρους έχει το δικαίωμα εναντιώσεως, το σχετικόν έντυπον της οποίας επισυνάπτεται.

Τόσον ο λήπτης της ασφαλίσεως, όσον και η αντίδικος (ησφαλισμένη) κατέβαλον κανονικά (τοίς μετρητοίς) την πρώτην δόσιν του εξαμηνιαίου ασφαλίστρου, παρέλαβον το ασφαλιστήριο, χωρίς να αμφισβητήσουν όρον τινά της ασφαλίσεως και βεβαίως χωρίς να αποστείλουν ποτέ την δήλωσιν εναντιώσεως.

Η αντίδικος κατέβαλε τοίς μετρητοίς, ως ώφειλεν εξ άλλου, το πρώτον εξαμηνιαίον ασφάλιστρον, δια την περίοδον 27-6-2003 έως 27-12-2003, το οποίον ανήρχετο εις 317,01 ευρώ.

Η αντίδικος κατέβαλε και το επόμενον ασφάλιστρον (β' εξαμηνιαία δόσις) δια την ασφαλιστικήν περίοδον 27-12-03 έως 27-6-2004.

Το τρίτον ασφάλιστρον (τρίτη εξαμηνιαία δόσις) που αφεώρα την περίοδον από 27-6-2004 έως 27-12-2004 δεν καταβάλλεται εμπροθέσμως από την αντίδικον (χρόνος πληρωμής μέχρι 27-6-2004).

Λόγω μη πληρωμής της ως άνω τρίτης δόσεως η εταιρεία μας δια συστημένης επιστολής προβαίνει εις ακύρωσιν του ασφαλιστηρίου από 27-6-2004, ότε ήτο απαιτητή η τρίτη εξαμηνιαία δόσις και ήρχιζεν η περίοδος 27-6-2004 έως 27-12-2004.

Λόγω όμως αφορήτων πιέσεων της διαμεσολαβησάσης παραγωγού ασφαλίσεων της αντιδίκου, η εταιρεία, καλοπίστως και προς εξυπηρέτησιν της αντιδίκου, δέχεται να λάβη τα 317,01 ευρώ που η αντίδικος έχει στείλει στο Ταμείον Παρακαταθηκών, αντισυμβατικώς και κακοπίστως και επαναφέρει την 2-2-2005 εν ισχύι το επίδικον ασφαλιστήριο, δια την περίοδον 27-6-2004 έως 27-6-2005, εκδίδουσα την υπ' αριθμ. 168665 Πρόσθετον Πράξιν Ασφαλίσεως, λέγουσα άμα εις την αντίδικον, ότι επειδή με την επαναφοράν εις ισχύν του ασφαλιστηρίου την 2-2-2005

εισήλθαμεν εις το τέταρτον εξάμηνον, αύτη (αντίδικος) οφείλει πλέον να καταβάλη δύο εξάμηνα (δηλαδή ετήσιον πλέον ασφάλιστρον), ήτοι το αρχικώς χρεωστούμενον τρίτον εξάμηνον (όπερ προεκάλεσε την ακύρωσιν) και το τρέχον τέταρτον, δια τα οποία δύο εξάμηνα το ασφάλιστρον ανέρχεται εις 618,84 ευρώ.

Ώφειλε συνεπώς η αντίδικος, με την επαναφοράν εις την ισχύν του ασφαλιστηρίου της την 2-2-2005, να καταβάλη (618,84 ευρώ συνολικόν ασφάλιστρον – 317,01 ευρώ που ελάβαμεν =) 301,83 ευρώ ως υπόλοιπον οφειλόμενον ασφάλιστρον δια την λειτουργίαν της επαναφοράς εις την ισχύν του ασφαλιστηρίου της.

Αύτη όμως, συνεχίζουσα την εμπαικτικήν και αντισυμβατικήν της συμπεριφοράν, δεν κατέβαλε το οφειλόμενον ασφάλιστρον, διό και μετά πάροδον μηνός από της εκδόσεως (2-2-2005) της Προσθέτου Πράξεως, δι΄ής επαναφέραμεν εν ισχύι το ασφαλιστήριον, αποστέλλομεν την από 3-3-2005 νέαν συστημένην επιστολήν μας προς την αντίδικον, τονίζοντες την οφειλήν της και την ανάγκην εξοφλήσεως του ασφαλίστρου εντός 30 ημερών από την κοινοποίησιν προς αυτήν της επιστολής εκείνης, διότι άλλως θα επέλθη, λόγω της καταγγελίας, ακύρωσις του ασφαλιστηρίου, όπως ο νόμος 2496/1997 ορίζει.

Η αντίδικος, κωφεύσασα και μη εξοφλήσασα όπως έπρεπε τοις μετρητοίς το ασφάλιστρον, κατέστησε δια της συμπεριφοράς της άκυρον το ασφαλιστήριον από του χρόνου της οφειλής του ασφαλίστρου και δή από του χρόνου ενάρξεως της ετησίας πλέον ασφαλιστικής περιόδου (δηλαδή 24-6-2004).

Συνεπώς, η αγωγή της αντιδίκου, στηριζομένη επί συμβάσεως καταγγελθείσης και ασφαλιστηρίου ακυρωθέντος από 24-6-2004, λόγω μη καταβολής του ασφαλίστρου και αιτουμένη ασφάλισμα δι΄ εξετάσεις του έτους 2006, δηλαδή εις χρόνον πολύ μετά την

ακύρωσιν του ασφαλιστηρίου, πρέπει να απορριφθή, εκ μόνου του λόγου αυτού.

Επικουρικώς επάγομεν τα εξής :

**Επί του κονδυλίου των ιατρικών εξετάσεων εις
διαγνωστικά εργαστήρια (σελίς 4 αγωγής).**

Η αντίδικος, εν τη προβολή των αγωγικών της ισχυρισμών, επικαλείται τους ειδικούς όρους της ασφαλίσεώς της συμφώνως προς το Πρόγραμμα ΥΠΕΡΦΡΟΝΤΙΔΑ ΥΓΕΙΑΣ, εφ'ών στηρίζει και τας απαιτήσεις της.

Ούτω, εις τους Ειδικούς Όρους του Προγράμματος Υπερφροντίδα Υγείας και υπό άρθρον 6 και κεφάλαιον ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ, η εταιρεία μας καλύπτει εργαστηριακάς και απεικονιστικάς διαγνωστικάς εξετάσεις, υπό την απαραίτητον προϋπόθεσιν ότι αυτά ηδύναντο να πραγματοποιηθούν εις τα συμβεβλημένα με ημάς Διαγνωστικά Κέντρα ή Εργαστήρια. Απαραίτητος πρόσθετος προϋπόθεσις δια την διενέργειαν των διαγνωστικών εξετάσεων είναι η ύπαρξις ειδικού παραπεμπτικού από συμβεβλημένον ιατρόν, εις το οποίον θα αιτιολογούνται αι αιτούμεναι διαγνωστικάι εξετάσεις. Η αναγκαιότης των πάσης φύσεως διαγνωστικών εξετάσεων, που αναφέρονται εις το ιατρικόν παραπεμπτικόν, θα πρέπει να επιβεβαιούνται από συμβεβλημένον ιατρόν, βάσει επιστημονικών κριτηρίων και μόνον.

Κατά τον αυτόν όρον (άρθρον 6) ο ασφαλισμένος συμμετέχει εις το κόστος των διαγνωστικών εξετάσεων κατά 35% επί του επισήμου τιμοκαταλόγου του Συμβεβλημένου Διαγνωστικού Κέντρου.

Τα επί μέρους εν τη αγωγή κονδύλια δια τας διαγνωστικές εξετάσεις τυγχάνουν, κατ' αρχήν, απορριπτέα ως αόριστα, διότι δεν αναφέρεται ότι αι εξετάσεις εγένοντο εις Συμβεβλημένα Διαγνωστικά Κέντρα και ότι υπάρχουν παραπεμπτικά που θεωρούν επιβεβλημένην την εξέτασιν από συμβεβλημένους ιατρούς οίτινες αιτιολογούν την αναγκαιότητα αυτή βάσει επιστημονικών κριτηρίων και επίσης ως μη νόμιμα διότι δεν πληρούν τας ανωτέρω προϋποθέσεις καλύψεως που αναγράφονται εις τους όρους του ασφαλιστηρίου.

Προσέτι επάγομεν τα εξής :

Τα υπό αριθμησιν 1, 3, 7, 9, 12, 14, 17 επί μέρους κονδύλια δι' εξετάσεις εις διαγνωστικά εργαστήρια δεν καλύπτονται, διότι αφορούν κόστος μετακινήσεως της αιμοληπτρίας εις την οικίαν της ασθενούς (εναγούσης) δι' εργαστηριακάς εξετάσεις, δαπάνην την οποίαν ούτως ή άλλως δεν καλύπτομεν και αν ακόμη το ασφαλιστήριον ήτο εν ισχύι.

Το κόστος μετακινήσεως της αιμοληπτρίας εις την οικίαν της αντιδίκου δεν καλύπτεται και ουδαμού αναφέρεται ως καλυπτομένη δαπάνη εις τους όρους του ασφαλιστηρίου μας.

Κατά το ανωτέρω άρθρον 6 δεν καλύπτεται η κατ' οίκον αιμοληψία, διό και τα υπό την ανωτέρω αριθμησιν κονδύλια, είναι απορριπτέα και εκ του λόγου αυτού.

Επί των κονδυλίων των ιατρικών επισκέψεων.

Δια τας ιατρικάς κατ' οίκον επισκέψεις, η αντίδικος εκαλύπτετο συμφώνως προς το άρθρον 5 των ανωτέρω Ειδικών Όρων του Προσαρτήματος Υπερφροντίδος Υγείας του ασφαλιστηρίου μας.

Κατά το ανωτέρω άρθρον οσάκις ο ησφαλισμένος ευρίσκεται εν ασθενεία εις την οικίαν του με εμφάνισιν σοβαρών συμπτωμάτων, με αποτέλεσμα την αντικειμενικήν δυσκολίαν μετακινήσεως του ησφαλισμένου, ο ασφαλιστής μέσω του Συντονιστικού του Κέντρου οργανώνει και αποστέλλει εις την οικίαν του ησφαλισμένου συμβεβλημένον με αυτήν ιατρόν.

Έχομεν ούτω βασικήν προϋπόθεσιν δια την κάλυψιν των ιατρικών επισκέψεων εις την οικίαν την εμφάνισιν σοβαρών συμπτωμάτων που επιφέρουν αντικειμενικήν δυσκολίαν μετακινήσεως του ασθενούς και την επίσκεψιν συμβεβλημένου ιατρού.

(α.1) Εν προκειμένω η αντίδικος δεν αναφέρει την εμφάνισιν των ανωτέρω συμπτωμάτων και την αντικειμενικήν αδυναμίαν να μεταβή η ίδια εις τους ιατρούς και επίσης ότι οι επισκέπται ιατροί ήσαν συμβεβλημένοι μεθ' ημών.

Συνεπώς το ώδε κονδύλιον είναι απορριπτέον ως αόριστον, αλλά και μη νόμιμον, καθ' όσον αι ως άνω επισκέψεις εγένοντο χωρίς να πληρούνται αι προϋποθέσεις του άρθρου 5.

(α.2) Αλλ' ακόμη και αν ήτο εν ισχύϊ το ασφαλιστήριον και όντως επιβεβλημένη, κατά τους όρους του ασφαλιστηρίου, η κατ' οίκον επίσκεψις του ιατρού, το ποσόν που θα εδικαιούτο η αντίδικος δι' εκάστην επίσκεψιν μη συμβεβλημένου ιατρού ανέρχεται εις 24 ευρώ. **Τούτο προκύπτει βάσει του ανωτέρω άρθρου 5**, εις το οποίον αναφέρεται ότι το ανώτατον όριον αμοιβής ιατρού, εις την περίπτωσιν που δεν είναι αντικειμενικά δυνατή η αποστολή συμβεβλημένου ιατρού και ούτω επεσκέφθη τον ασθενή ιατρός της ιδικής του επιλογής, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, τότε το καλυπτόμενον ανώτατον όριον της ιατρικής επισκέψεως ανέρχεται εις 42 ευρώ, από το οποίον αφαιρείται ποσόν 18 ευρώ, που αποτελεί την συμμετοχήν του ησφαλισμένου. Συνεπώς δια τας εν

τη αγωγή επτά (7) επισκέψεις των ιατρών κ.κ. Καζαμιά (καρδιολόγου) και Παπαναστασίου (πνευμονολόγου), οι οποίες είναι υπό αριθμησης εις την αγωγήν 1, 3, 21, 30, 35, 43, 44, και δια τας οποίας κατεβλήθη συνολικόν ποσόν (120 ευρώ X 7 επισκέψεις = 840 ευρώ), το συνολικόν ποσόν που θα εδικαιούτο λαμβάνειν από ημάς ήτο (7 X 24 =) 168 ευρώ, του πέραν του ποσού αυτού αιτουμένου ασφαρίσματος όντος απορριπτέου ως μη νομίμου, καθ' όσον δεν καλύπτεται κατά τους όρους της ασφαλίσεως.

(β.1) Η αντίδικος αιτείται ασφαρίσματος εις το κεφάλαιον τούτο των «ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΙΑΤΡΩΝ» κυρίως και πρωτίστως δια την κατ' οίκον επίσκεψιν τΩΝ φυσικοθεραπευτΩΝ Κων. Λαζαράτου ΚΑΙ Γεωργίου Γεωργακοπούλου. Ούτοι προέβησαν εις 39 επισκέψεις δια φυσικοθεραπείαν, ήτις βάσει των όρων του ασφαλιστηρίου δεν καλύπτεται. Εδώ έχομεν προγραμματισμένας επισκέψεις και ουχί εμφάνισιν εκτάκτων περιστατικών (εμφάνισις σοβαρών συμπτωμάτων που επιφέρουν την αντικειμενικήν δυσκολίαν μετακινήσεως του ασθενούς).

Επίσης ο ρηθείς φυσικοθεραπευτής δεν είναι ιατρός. Δεν είναι ωσαύτως ιατρός συμβεβλημένος. Ημείς καλύπτομεν τας επισκέψεις ιατρών και δή συμβεβλημένων και ουχί φυσικοθεραπευτών, ουδέ βεβαίως την φυσικοθεραπείαν οίκοι. Επίσης και τα έτερα κονδύλια δεν πληρούν τας ανωτέρω προϋποθέσεις και είναι επίσης απορριπτέα.

Συνεπώς τα επί μέρους κονδύλια δια τας ιατρικάς επισκέψεις είναι απορριπτέα δια τους ανωτέρω τέσσαρας λόγους (μη έκτακτος ασθένεια και μη αντικειμενική αδυναμία μετακινήσεως, επίσκεψις από μη ιατρόν και αφ' ετέρου από μη ιατρόν συμβεβλημένον και μη κάλυψις της φυσικοθεραπείας οίκοι).

(β.2) κατ' άρθρον 3 παρ. 9 των Κοινών Όρων του ασφαλιστηρίου μας εξαιρούνται αι φυσικοθεραπείαι εκτός των περιπτώσεων που οφείλονται εις ατυχήματα. Εν προκειμένω η αντίδικος δικαιολογεί εις την αγωγήν της τας επισκέψεις του φυσικοθεραπευτού, λόγω της εκφυλιστικής σπονδυλοαρθρωπαθείας ΟΜΣΣ και χειρουργηθέντος ΑΡ ισχύου. Άρα εις πάσαν περίπτωσιν τα κονδύλια δια την πραγματοποίησιν φυσικοθεραπειών ακόμη και αν εχαρακτηρίζοντο έκτακτα περιστατικά και αναγκαία δεν θα εκαλύπτοντο, διότι εξαιρούνται της ασφαλίσεως. Συνεπώς το αιτούμενον ασφάλισμα δια τας φυσικοθεραπείας είναι απορριπτέον και δια τον λόγον αυτόν.

Επί του κονδυλίου χρηματικής ικανοποιήσεως.

Η αντίδικος ζητεί το ποσόν των 15.000 ευρώ δια χρηματική ικανοποίησιν λόγω ηθικής βλάβης, διότι δήθεν η συμπεριφορά ημών ήτο παράνομος και αντισυμβατική, προσβλητική δια την αντίδικον και διότι αύτη υπέστη σωματικήν και ψυχικήν ταλαιπωρίαν.

Είναι πρόδηλον ότι αι αναληθείς καθ' ημών αιτιάσεις της αντιδίκου αναφέρονται εις δήθεν αθέτησιν συμβατικών μας υποχρεώσεων, αι οποίαι ως προελέχθη είναι βεβαίως ανύπαρκτοι.

Ούτω το αίτημα δια το κονδύλιον αυτό πρέπει να απορριφθή ως νόμω αβάσιμον, αλλά και ουσία αναληθές, διότι άπασαι αι ενέργειαι μας, ως προς την ασφάλισιν της αντιδίκου, έγιναν όπως επιβάλλει η πρακτική επί μη πληρωμής των ασφαλιστρων και όπως άπασαι αι ασφαλιστικά εταιρεία ενεργούν.

Επειδή προσάγομεν και επικαλούμεθα : 1) το ασφαλιστήριο συμβόλαιόν μας μετά των Γενικών Όρων, των Ειδικών Όρων του

Προσαρτήματος Υπερφροντίδος Υγείας και των ειδικών κοινών όρων, 2) την από 27-7-2004 συστημένη επιστολήν μας προς την αντίδικον, 3) την υπ' αριθμ. 168665 Πρόσθετον Πράξιν Ασφαλίσεως, 4) την από 3-3-2004 νέαν συστημένη επιστολήν προς την αντίδικον, 5) την υπ' αριθμ. 1/2009 Ένορκον Βεβαίωσιν της μάρτυρός μας Παναγιώτας Φιλιππάκου, δοθείσης ενώπιον του κ. Ειρηνοδίκου Χαλανδρίου την 5 Ιανουαρίου 2009 και ώραν 09.15 πμ, κατόπιν κλητεύσεως της αντιδίκου, ως τούτο δείκνυται εκ της προσκομιζομένης υπ' αριθμ. 11.223 εκθέσεως επιδόσεως της από 30.12.2008 γνωστοποιήσεως-κλήσεώς μας προς την αντίδικον επί άλλης καθ' ημών αγωγής της αντιδίκου, ήτοι της από 23-7-2007 (αρ. καταθ. 7999/2007), ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, συζητηθείσης την 7-1-2009, (εις την ένορκον ταύτην βεβαίωσιν αναφέρεται η σκοπίμως μη προσήκουσα και εμπρόθεσμος καταβολή των δόσεων των ασφαλιστρων και η καταγγελία δύο φορές της ασφαλίσεως, αλλά και οι μέθοδοι που μετέλθεν η αντίδικος ίνα παραπλανήση, εντός των διακοπών του 15αυγούστου 2005, υπάλληλόν μας όπως εισπράξη Γραμμάτιον Συστάσεως Παρακαταθήκης, που αντεπροσώπευε μια δόσιν ασφαλιστρου, 6) την υπ' αριθμόν 640/2007 οριστικήν απόφασιν του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου, ήτις απεφάνθη ότι το ασφαλιστήριον της αντιδίκου καταγγεληθέν την 3-3-2005 ηκυρώθη, 7) την από 9-8-2005 εξώδικον διαμαρτυρίαν της αντιδίκου, εις ήν αναφέρεται και η από 3-3-2005 συστημένη επιστολή μας προς αυτήν (ακριβέστερον προς τον υιόν της όστις ήτο ο λήπτης της ασφαλίσεως-αντισυμβαλλόμενος), 8) την υπ' αριθμ. 238/2009 Ένορκον Βεβαίωσιν της μάρτυρός μας Αγάθης Ανάγνου, δοθείσης ενώπιον του κ. Ειρηνοδίκου Χαλανδρίου, την 17-3-2009 και ώραν 12.15μ.μ., κατόπιν κλητεύσεως της αντιδίκου, ως τούτο δείκνυται

εκ της προσκομιζομένης υπ' αριθμ. 11.373/11.3.09 Εκθέσεως
Επιδόσεως του δικαστικού επιμελητού Γεωργίου Τσαβλή.

Επειδή αρνούμεθα τας προτάσεις, ενστάσεις, ισχυρισμούς και την
υπό κρίσιν αγωγήν της αντιδίκου.

Επειδή προσκομίζομεν το υπ' αριθμ. 32834139 Γραμμάτιον
Προεισπράξεως του ΔΣΑ.

Δια τούτα - Αιτούμεθα

Να γίνουν δεκταί αι παρούσαι προτάσεις μας. Να απορριφθούν αι
προτάσεις και η υπό κρίσιν αγωγή της αντιδίκου και Να
καταδικασθή αύτη εις την δικαστικήν μας δαπάνην.

Αθήναι 18 Μαρτίου 2009

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

Δημήτριος Π. Πετσάλας

Δικηγόρος

Ἰπποκράτους 8 - Ἀθήναι
Τηλ. 3600.531 - 3621.791

Κατατεθηκε στα 11.3.09
Γραμματείας

Προσθήκη και Αντίκρουσις

Α. Επί ιδίων με την επίδικον αγωγήν κονδυλίων δι' εξωνοσοκομειακάς εξετάσεις της αντιδίκου, εις προγενέστερον όμως χρόνον, αύτη είχεν εγείρει την από 16.6.2006 (αρ. καταθ. 262/2006) αγωγήν της ενώπιον του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου, εφ' ης εξεδόθη η υπ' αριθμ. 640/2007 απόφασις του ανωτέρω δικαστηρίου (προσκομίζεται ως σχετ. αρ. 6), η οποία απέρριψε την αγωγήν επί τω λόγω ότι η ασφάλισις καταγγελθείσα με δευτέραν συστημένη επιστολήν, λόγω μη προσηκούσης καταβολής του ασφαλίστρου, αποκλείει την αντίδικον να ζητή ασφαλ. αποζημίωσιν, πλήν μικρού ποσού (274,01 ευρώ), όπερ κατά την απόφασιν ωφείλετο να καταβληθή από ημάς, διότι αφεώρα δαπάνας προ της ακυρώσεως του επιδίκου ασφαλιστηρίου. Την ως είρηται απόφασιν εξεκάλεσεν η αντίδικος, χωρίς η έφεσις να έχη συζητηθή ακόμη.

Ούτω κατ' άρθρον 249 Κ.Πολ.Δ το Δικαστήριον Υμών δύναται να διατάξη την αναβολήν της συζητήσεως μέχρι της εκδόσεως τελεσιδίκου αποφάσεως επί του θέματος της ακυρώσεως του επιδίκου ασφαλιστηρίου και της μη ασφαλίσεως της αντιδίκου από του έτους 2004, οπότε και η υπό κρίσιν αγωγή, αφορώσα καταβολήν ιατρικών δαπανών από του Ιουνίου 2006 και εντεύθεν, θα καλύπτεται υπό του δεδικασμένου του Πολυμ. Πρωτοδ. Αθηνών, όπερ θα δικάση ως Εφετείον. **Προσκομίζομεν** την πρώτην από 16.6.2006 αγωγήν της αντιδίκου με το αυτό όπως και η επίδικος αντικείμενον, ως και την υπ' αριθμόν **640/2007 απόφασιν του Ειρην. Χαλανδρίου**, ήτις απεφάνθη διά την ακύρωσιν του ασφαλιστηρίου και διά την μη προσήκουσαν καταβολήν του ασφαλίστρου εκ μέρους της αντιδίκου.

B. Ο εξετασθείς επ' ακροατηρίου μάρτυς της αντιδίκου, Παναγιώτης Σπίνουλας, λήπτης της ασφαλίσεως (αντισυμβαλλόμενος) και υιός της εναγούσης, υπό την διττήν αυτού ιδιότητα, έχει άμεσον συμφέρον διά την έκβασιν της δίκης, η δε κατάθεσις αυτού πρέπει να σταθμισθή ιδιαίτερος, εν όψει και των υπερβολών και αμετροεπειών κατά την κατάθεσίν του.

Σημαία της αντιδίκου είναι ο αναληθής ισχυρισμός ότι αυτή δεν ελάμβανεν ειδοποιητήρια, διό και δεν ηδύνατο να πληρώνη εμπροθέσμως τα ασφάλιστρα, ως εάν ημείς δεν είχομεν καταγγείλει την επίδικον σύμβασιν ασφαλίσεως, οπότε μετά την καταγγελίαν και την εκείθεν ακύρωσιν της ασφαλίσεως έπρεπε δήθεν να στέλλετε ειδοποιητήριο και ως εάν η αντίδικος δεν έλαβε συστημένη επιστολήν, δι' ης της παρείχετο προθεσμία 30 ημερών να πληρώση το ασφάλιστρον, οπότε και δεν θα είχαν ακυρωθή η σύμβασις. Η μάρτυς μας επί του θέματος αυτού ήτο σαφής, Είπεν ότι ειδοποιητήρια αποστέλλονται μόνον οσάκις η σύμβασις είναι ενεργός και ουχί μετά την ακύρωσίν της. Συνεπώς ο μάρτυς δια μίαν μόνον ειδοποίησιν θα ηδύνατο ενδεχομένως να αναφέρεται ότι δεν απεστάλη, δηλαδή δι' εκείνην του τρίτου ασφαλίστρου (τρίτη εξαμηνιαία δόσις) προ της καταγγελίας. Η ιδική μας μάρτυς όμως ετόνισεν ότι το ειδοποιητήριο απεστάλη εις την αντίδικον και ότι η αποστολή των ειδοποιητηρίων των ασφαλίστρων είναι προαιρετική δια την εταιρείαν και ουχί υποχρεωτική και ότι τα ειδοποιητήρια αποστέλλονται, ως εκδίδονται αυτομάτως από το μηχανογραφικόν σύστημα της εταιρείας μας, χωρίς διάκρισιν.

Είπεν η μάρτυς μας ότι εάν το ειδοποιητήριο ήτο υποχρεωτικόν δι' ημάς τότε εκτός του ότι έπρεπε να αναγράφεται η τοιαύτη υποχρέωσις μας εις το ασφαλιστήριο, τούτο θα απεστέλλετο δια συστημένης

επιστολής προς απόδειξιν της αποστολής και λήψεώς του από τον ησφαλισμένον.

Το επίμαχον όθεν ειδοποιητήριον είτε το έλαβεν η αντίδικος και λόγω ηλικίας ημέλησε να το δώση εις τον μάρτυρα υιόν της προς πληρωμήν της δόσεως είτε το έλαβε και ηδιαφόρησεν. Οπίσω εις την εταιρείαν δεν απεστάλη. Τούτο όμως ως κατωτέρω αναφέραμεν και δια μάρτυρος και εγγράφων απεδείξαμεν είναι άμοιρον εννόμων συνεπειών δια την υποχρέωσιν του ησφαλισμένου προς πληρωμήν του οφειλομένου ασφαλίστρου. Πρόσθεσεν επίσης η μάρτυς ότι δεν δύναται η αντίδικος να επικαλήται την δήθεν μη λήψιν του ειδοποιητηρίου ως λόγον μη πληρωμής του ασφαλίστρου, διότι και μετά τας δύο συστημένας ακυρωτικάς επιστολάς και πάλιν ηδιαφόρησε προς πληρωμήν των ασφαλίστρων. Διατί δεν συνεμορφώθη προς τας συστημένας επιστολάς; Συνεπώς άλλα είχεν εν νώ η αντίδικος αρνουμένη να καταβάλλη το ασφάλιστρον, ως επέβαλλον οι όροι της ασφαλίσεώς της.

Η αντίδικος, εις απάσας τας μέχρι σήμερας αγωγάς της διά καταβολήν ασφαλίσματος από ιατρικάς δαπάνας, αναφέρει verbatim : «Από τον Ιανουάριον του έτους 2004, όλως αιφνιδίως, διέκοψε την αποστολή των πιο πάνω εγγράφων (ειδοποιητηρίων) με αποτέλεσμα να μην γνωρίζω πότε πρέπει να της καταβάλλω τα οφειλόμενα ασφάλιστρα» (βλέπε 2^α σελίδα 7 σειρά εις την επίδικον αγωγήν).

Τον αυτόν ισχυρισμόν επαναλαμβάνει και εις τας εξωδίκους προσκλήσεις, που επικαλείται και προσκομίζει.

Επ' ακροατηρίου ο μάρτυς της αντιδίκου ανέφερεν αρχικώς ότι, επειδή δεν ελάμβανεν ειδοποίησιν και δεν εγνώριζε τον χρόνον καταβολής του ασφαλίστρου, κατέβαλλε τούτο εις το Ταμείον Παρακαταθηκών και επίσης ότι τα Γραμμάτια των ανωτέρω καταθέσεων οι υπάλληλοι της εταιρείας μας ηρνούντο να τα παραλάβουν.

Επί των ανωτέρω θεμάτων (ειδοποιητήριον – χρόνος πληρωμής και μη λήψεως των γραμματίων από τους υπαλλήλους) η μάρτυς μας ήτο λίαν διαφωτιστική.

(α) Επί του θέματος του ειδοποιητηρίου και χρόνου καταβολής του ασφαλιστρού, τον οποίον η αντίδικος δήθεν δεν εγνώριζεν είπεν :
Η ημερομηνία της καταβολής των εξαμηνιαίων δόσεων ήτο γνωστή εις την αντίδικον και τον αντισυμβαλλόμενον υιόν της διότι το πρώτον εξαμηνιαίον ασφάλιστρον καταβάλλεται με την έναρξιν ισχύος του ασφαλιστηρίου και το δεύτερον ακριβώς μετά έξ (6) μήνας, προσέτι δε διότι ήδη είχε πληρώσει το προηγούμενον έτος τας δύο εξαμηνιαίας δόσεις και εγνώριζε τους μήνας καταβολής από τα προηγούμενα εξάμηνα.

Συνεπώς είπεν η μάρτυς το εκδιδόμενον προαιρετικώς από ημάς ειδοποιητήριον δεν ήτο απαραίτητον δια την γνώσιν του χρόνου της πληρωμής και αν αναληθώς υποτεθή ότι δεν απεστάλη εις την αντίδικον.

Δια την έκδοσιν του ειδοποιητηρίου ως προς την δυνατότητα πληρωμής του ασφαλιστρού η μάρτυς ειδικώτερον κατέθεσεν.

Το επίδικον ασφάλιστρον έπρεπε να πληρωθή από την αντίδικον τοις μετρητοίς.

Αντισυμβαλλόμενος (λήπτης της ασφαλίσεως) ήτο ο μάρτυς – υιός της, όστις έφερε και την υποχρέωσιν πληρωμής.

Όταν αναφέρωμεν ασφάλιστρον τοις μετρητοίς εννοούμεν , είπεν η μάρτυς, ότι ο ησφαλισμένος δύναται να καταβάλη τούτο : α) απ' ευθείας εις το Ταμείον της εταιρείας (Κεντρικά γραφεία ή Υποκαταστήματα), β) εις λογαριασμόν της εταιρείας μας, μέσω Τραπεζής, γ) δια Ταχυπληρωμής εις ΕΛΤΑ.

Η μάρτυς μας αναφερθείσα εις τους ανωτέρω τρόπους πληρωμής του ασφαλιστρού τοις μετρητοίς απήντησεν εις ειδικήν από της έδρας

ηρώτησιν : «εάν δεν απεστάλη το ειδοποιητήριο εις την ενάγουσαν ηδύνατο αύτη να πληρώση το οφειλόμενον ασφάλιστρον ;». Η έδρα προφανώς ηκούσασα την αναληθή κατάθεσιν του μάρτυρος της αντιδίκου ότι δεν ηδύνατο να πληρώση το ασφάλιστρον ηρώτησεν εάν το ειδοποιητήριο ήτο έγγραφον απαραίτητον διά την πληρωμήν.

Όντως η αντίδικος εμηχανεύθη δήθεν μη αποστολήν ειδοποιητηρίου και επ' αυτού (αναληθούς γεγονότος και εις πάσαν περίπτωσιν αναποδείκτου, εφ' όσον δεν έχομεν αποστολήν με τον τρόπον του συστημένου) ωκοδόμησε την αγωγήν της, θεωρούσα ότι το ειδοποιητήριο ήτο έγγραφον που έδει να είχε λάβει υποχρεωτικώς ίνα χωρήση εις την πληρωμήν της δόσεως του ασφαλίστρου.

Η μάρτυς επί του ιδίου θέματος απήντησε και προσδιώρισεν ότι : Το μόνον που έπρεπεν η αντίδικος να πράξη – εάν δεν είχε λάβει ειδοποιητήριο – ήτο να προσέλθη εις το Ταμείον της εταιρείας μας και αφού αναφέρει εις τον ταμίαν τον αριθμόν του ασφαλιστηρίου ώφειλε να του δώση το ίδιον ποσόν ασφαλίστρων που ήδη κατέβαλλεν από έτους. Ο ταμίας θα ελάμβανεν οπωσδήποτε το καταβαλλόμενον ποσόν δια το συγκεκριμένον ασφάλιστρον και θα έδιδε την απόδειξιν εισπράξεως του συγκεκριμένου ποσού.

Εάν δεν επεθύμει να έλθη εις τα Γραφεία μας, είπεν η μάρτυς, ηδύνατο να καταβάλη το ασφάλιστρον εις τον λογαριασμόν της εταιρείας μας. μέσω Τραπεζής. Τον λογαριασμόν ημών η αντίδικος ηδύνατο να πληροφορηθή δι' απλού τηλεφωνήματος ή μέσω της διαμεσολαβησάσης ασφαλιστικής συμβούλου.

Σημείωσις : Ουδεμία απόδειξις υπάρχει ότι εάν η αντίδικος μετέβαινεν εις το Ταμείον της εταιρείας μας δεν θα ηδύνατο να πληρώση το ασφάλιστρον.

(β) Επί του θέματος των Γραμματίων του ΤΠΔ και αρνήσεως ημών να τα παραλάβωμεν.

Κατ' αρχήν η αντίδικος καταθέτουσα τα ασφάλιστρα εις το ΤΠΔ φανερώνει ότι εγνώριζε το ποσόν και τον χρόνον πληρωμής, αναιρούσα ούτω ό,τι σήμερα αναληθώς ιστορεί.

Το Γραμματίον Συστάσεως Παρακαταθήκης δεν αποτελεί πληρωμήν του ασφαλίστρου τοίς μετρητοίς. Ότε το πρώτον η αντίδικος κατέθεσε τα χρήματα εις το ΤΠΔ δεν επεκαλέσθη ουδέ απέδειξεν ότι προσήλθεν εις το Ταμείον της εταιρείας μας και επιχειρήσασα να καταβάλη την τρίτην δόσιν ο Ταμίας ηρνήθη να εισπράξη το ποσόν του ασφαλίστρου. Ο μάρτυς-υιός της αντιδίκου ηρωτήθη ειδικώς εάν προσήλθε ποτέ εις το Ταμείον της εταιρείας και εξήτησε να καταβάλη το ασφάλιστρον και απήντησεν όχι. Είναι απορίας άξιον διατί δεν έπραττε το απλούν, όπερ εξ άλλου επεβάλλετο και από τους όρους της ασφαλίσεως, και ηκολούθη πεισματικώς των μη προσήκοντα τρόπον πληρωμής, δηλαδή την κατάθεσιν εις το ΤΠΔ;

Επίσης η αντίδικος δεν ισχυρίσθη ουδέ απέδειξεν ότι προσεπάθησε να εμβάση το οφειλόμενον ασφάλιστρον μέσω Τραπεζής εις τον λογαριασμόν μας και παρά ταύτα η άλφα και βήτα τράπεζα ηρνήθησαν να παραλάβουν το ποσόν που ηθέλησε να αποστείλη εις ημάς.

Η αντίδικος όθεν δεν ισχυρίζεται ότι ημείς περιήλθομεν εις υπερημερίαν δανειστού και αύτη μη δυναμένη άλλως να πράξη, κατέφυγεν αναγκαστικώς εις το ΤΠΔ.

Λέγει επί του θέματος αυτού εις την 2αν σελίδα της αγωγής της :
«...Από τον Ιανουάριον του έτους 2004, όλως αιφνιδίως διέκοψε την αποστολή των πιο πάνω αναφερομένων εγγράφων, με αποτέλεσμα να μην γνωρίζω πότε πρέπει να της καταβάλλω τα οφειλόμενα ασφάλιστρα. Επειδή δεν ήθελα να είμαι υπερήμερη στην καταβολή αυτών, την 30-6-2004 κατέθεσα επ' ονόματί της στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων το ποσόν των τριακοσίων δέκα επτά

πρώ και ενός λεπτού (317,01) για τα ασφαλιστρα της περιόδου από 27-6-2004 έως 27-12-2004, εκδοθέντος του υπ' αριθμ. 515017/30-6-2004 γραμματίου σύστασης παρακαταθήκης του Ταμείου ΠΔ. το πιο πάνω γραμμάτιο.

Τα αρμόδια όργανα της εναγομένης αρνήθηκαν να το παραλάβουν και κατόπιν υποδείξεώς των, το παρέλαβε την 16-9-2004 η συνεργαζομένη με την εναγομένη ασφαλιστική σύμβουλος Ελένη Βαρβαγιάννη».

Είναι φανερόν ότι ημείς ουδέποτε ηρνήθημεν την προσήκουσαν κατά νόμον και τους όρους του ασφαλιστηρίου πληρωμήν του ασφαλίστρου, διότι τούτο δεν προσεφέρθη, ουδέ κατεβλήθη προσηκόντως. Η οδός του ΤΠΔ ηκολουθήθη αυθαιρέτως από την αντίδικον, ημών μη περιελθόντων εις υπερημερίαν δανειστού.

Απλώς η αντίδικος αιτιάται ημάς ότι δεν ελάβαμεν τα Γραμμάτια συστάσεως παρακαταθήκης, τα οποία μάλιστα ^ή αντίδικος επ' ακροατηρίου είπεν ότι τα έδιδεν εις διοικητικούς υπαλλήλους (και ουχί εις το Ταμείον).

Είπεν όμως η μάρτυς μας επί του θέματος αυτού ότι το Γραμμάτιον Συστάσεως Παρακαταθήκης δεν ήτο δυνατόν να το λάβη κάποιος από την εταιρείαν μας, διότι η πληρωμή ήτο τοις μετρητοίς. Ουδείς των υπαλλήλων είχε την εξουσίαν να μεταβάλη τον τρόπον της πληρωμής του ασφαλίστρου, λαμβάνων Γραμμάτια του ΤΠΔ. Την άρνησιν παραλαβής των Γραμματίων Συστάσεως Παρακαταθήκης αντιμετώπισεν η αντίδικος και από την Νομικήν Υπηρεσίαν της εταιρείας μας ότε απεστέλλοντο εξώδικοι προσκλήσεις με συνημμένα τα Γραμμάτια, τα οποία όμως δια ρητής αναφοράς εις το εξώδικον εσημειούτο ότι τα Γραμμάτια δεν παραλαμβάνονται. Βλέπε προσκομιζόμενα εξώδικα αντιδίκου με ρητήν επιφύλαξιν της νομικής υπηρεσίας ημών και άρνησιν παραλαβής των επισυναπτομένων γραμματίων του ΤΜΔ.

Επειδή όμως το κρίσιμον θέμα δεν είναι εάν οι υπάλληλοι της εταιρείας μας παρελάμβανον (οπότε και θα παρεβίαζον τους όρους ασφαλίσεως) ή όχι τα Γραμμάτια καταθέσεως εις το Ταμείον Παρακαταθηκών, αλλά εάν ηρνήθημεν να λάβωμεν (εκεί που ώφειλεν η αντιδίκος να πληρώνη τα ασφάλιστρα) εις το Ταμείον των Κεντρικών Γραφείων μας ή εις εκείνο υποκαταστήματός μας, ο μάρτυς της αντιδίκου, ως προείπομεν, εδέχθη ειδικήν ερώτησιν εάν μετέβη εις Ταμείον της εταιρείας μας να καταβάλη εξαμηνιαίον ασφάλιστρον και ο εντεταλμένος ταμίας ημών ηρνήθη τοιαύτην είσπραξιν ασφαλίστρου και ούτος απήντησεν ότι δεν μετέβη ποτέ εις το Ταμείον της εταιρείας μας ούτε δύναται να κατονομάση κάποιον Ταμίαν, όστις ηρνήθη να παραλάβη το ασφάλιστρον.

Τονίζεται ενταύθα ότι οι υπάλληλοι και επί τη υποθέσει ότι τους ενεχειρίζοντο τα Γραμμάτια καταθέσεως του Ταμείου Παρακαταθηκών, ορθώς δεν τα παρελάμβανον διότι δεν έχουν τοιαύτην αρμοδιότητα και δεν είναι εντεταλμένα όργανα προς λήψιν ασφαλίστρου, δεν ηδύναντο να μεταβάλλουν τον τρόπον πληρωμής του ασφαλίστρου και εις πάσαν περίπτωσιν υπήρχε καταγγελία και ακύρωσις του ασφαλιστηρίου και δια την επαναφοράν εν ισχύι του ασφαλιστηρίου έδει να ακολουθηθή ειδική διαδικασία.

Είναι πρόδηλον ότι ο υιός της αντιδίκου και μάρτυς αυτής ουδέποτε μετέβη εις το Ταμείον να καταθέση ασφάλιστρον τι δια συγκεκριμένον ασφαλιστήριον και εδέχθη την άρνησιν του Ταμείου. Τούτο ουδέποτε εγένετο, ουδέποτε προεβλήθη ως ισχυρισμός και ουδέποτε κατετέθη υπό του ιδίου του μάρτυρος της αντιδίκου εις την παρούσαν δίκην και εις τας προηγηθείσας. Εάν πράγματι ταμίας των κεντρικών γραφείων μας ή υποκαταστήματός μας ηρνείτο την λήψιν ασφαλίστρων έστω και μετά την ημερομηνίαν πληρωμής της δόσεως,

τούτο θα αποτελέσει τον βασικόν ισχυρισμόν της αντιδίκου από την πρώτην της αγωγήν.

Είναι κατανοητόν τοις πάσιν ότι, εάν ησφαλισμένος προσέλθη εις το Ταμείον ασφαλιστικής εταιρείας και καταθέση ποσόν τι διάσφάλιστρον, ουδείς Ταμίας θα αρνηθή να λάβη τα χρήματα. Είναι ωσαύτως κατανοητόν τοις πάσιν ότι διοικητικός υπάλληλος ασφαλιστικής εταιρείας δεν δύναται να λαμβάνη ασφάλιστρα τόσον από τον εσωτερικόν κανονισμόν της ασφαλιστικής εταιρείας, ήτις προς τον σκοπόν αυτόν διαθέτει εντεταλμένα προς τούτο πρόσωπα (Ταμείον και εξωτερικούς εισπράκτορας ή πράκτορας έχοντας το δικαίωμα να εισπράττουν ασφάλιστρα) και απαγορεύει εις τρίτον να επιλαμβάνεται των ασφαλίστρον, όσον και από την ιδίαν εργασία που εκτελεί, ήτις τον εμποδίζει τοις πράγμασι (ασχέτως κανονισμού και καθηκόντων) να λαμβάνη ασφάλιστρα και εκδίδη αποδείξεις.

Ο μάρτυς της αντιδίκου εξήγαγε κατά την διάρκειαν της καταθέσεώς του σημείωμα με ονόματα του Κλάδου Ζωής της εταιρείας μας και ανέφερεν αμετροεπώς ότι αι υπάλληλοι αύται δεν ελάμβανον τα Γραμμάτια καταθέσεως του Ταμείου Παρακαταθηκών και δεν υπεδείκνυον τι έπρεπε να κάμη. Μήπως αι υπάλληλοι όμως εις την έκδοσιν των ασφαλιστηρίων (λ.χ. η κ. Ζορμπά) ή εις τον κλάδον ζημιών (λ.χ. η κ. Φιλιππάκου) έχουν ιδικόν των Ταμείον ή ειδικά έντυπα εισπράξεως ασφαλίστρον ή μήπως ενόμισεν ο λήπτης της ασφαλίσεως και μάρτυς της αντιδίκου, ότι αι διοικητικάί υπάλληλοι ως άλλοι Ιανοί μεταβάλλονται από διοικητικοί υπάλληλοι του Κλάδου Ζωής εις Ταμίας και εξωτερικούς εισπράκτορας, αναλόγως των ορέξεων και ιδιοτροπιών του ησφαλισμένου; Δύναται η αντίδικος να ανεύρη έστω μίαν περίπτωσιν τρίτου ησφαλισμένου, όστις κατέβαλεν ασφάλιστρον εις τας κ.κ. Ζορμπά, Φιλιππάκου, Ταραπατσοπούλου ή ότι αύται παρέλαβον γραμμάτια του ΤΠΔ;

Επί πλέον οι διοικητικοί ημών υπάλληλοι δεν ηδύναντο να λάβουν το παραμικρόν που αφεώρα το ασφάλιστρον, διότι μετά παρέλευσιν ολίγου χρόνου από της μη καταβολής του τρίτου εξαμηνιαίου ασφαλίστρου και της ακυρώσεως διά καταγγελίας του ασφαλιστηρίου, η αντίδικος έδει να είχε ζητήσει την επαναφοράν εν ισχύι του ακυρωθέντος ασφαλιστηρίου της και τούτου επαναφερθέντος εν ισχύι τότε και μόνον τότε ημείς θα ελαμβάναμεν τα οφειλόμενα ασφάλιστρα από το Ταμείον μας ή δι'εξωτερικών εισπρακτόρων. Επί ηκυρωμένου ασφαλιστηρίου ουδείς δύναται να λαμβάνη ασφάλιστρα

Β. Επί των ισχυρισμών της αντιδίκου ότι ημείς εισεπράξαμεν δύο εξαμηνιαία ασφάλιστρα παρά το ότι ταύτα κατετέθησαν εις το Ταμείον Παρακαταθηκών

Αναφερόμεθα ενταύθα εις την αναλυτικήν και διαφωτιστικήν κατάθεσιν της μάρτυρός μας Παναγιώτας Φιλιππάκου (βλ. σχετικόν μας αρ. 3), η οποία ανέφερεν ότι η εταιρεία ημών επί τη επαναφορά εν ισχύι του ακυρωθέντος ασφαλιστηρίου συμβολαίου εδέχθη να εισπράξη την τρίτην δόσιν του ασφαλίστρου και εξέδωσε πρόσθετον πράξιν ασφαλίσεως, επαναφέρασα εν ισχύι το ακυρωθέν ασφαλιστήριον. Μετά την επαναφοράν εν ισχύι και την (νέαν) δευτέραν ακύρωσιν του ασφαλιστηρίου πάσα καταβολή ασφαλίστρου ουδέν αποτέλεσμα έχει διά την ισχύν της ασφαλίσεως. Ετόνισεν η μάρτυς μας ότε μετά από 5,5 μήνας από της αποστολής της συστημένης επιστολής μας προς νέαν (δευτέραν πλέον) καταγγελίαν και ακύρωσιν του ασφαλιστηρίου, λόγω μη πληρωμής του ασφαλίστρου και βεβαίως 14 μήνας από της νέας ακυρώσεως αυτού (από 27-6-2004) η αντίδικος μετέρχεται πράξεις απαδούσας προς το καθήκον της καλής πίστεως, που διέπει το ασφαλιστικόν δίκαιον και κατά το χρονικόν διάστημα του 15αυγούστου 2005 παρακαλεί

άσχετον υπάλληλον να εισπράξει δόσιν ασφαλίστρου, ην δήθεν κατά λάθος κατέθεσεν εις το Ταμείον Παρακαταθηκών, **χωρίς βεβαίως να είπη εις αυτόν ότι το ασφαλιστήριο είχε ακυρωθή, τούτου εν μέσω θέρει και διακοπών αδυνατούντος να διαπιστώση τα διατρέξαντα.**

Διά της νέας ενόρκου βεβαιώσεως της μάρτυρός μας Αγάθης Ανάγνου (βλ. σχετ. άρ. 8), διευθυντριάς της Διαχειρίσεως Ασφαλιστρων της εταιρείας μας διαφωτίζεται έτι περαιτέρω το θέμα της μεμελετημένης εξαπατήσεώς μας εκ μέρους της αντιδίκου.

Την 12.8.2005, λέγει η μάρτυς μας, ενώ το ασφαλιστήριο έχει ακυρωθή προ μηνών, η γραμματεύς της ασφαλιστικής συμβούλου κας Βαρβαγιάννη στέλλει εις τον υπάλληλον της διαχειρίσεως ασφαλιστρων Αναστάσιον Διαμαντόπουλον courier περιέχον ένα Γραμμάτιον Συστάσεως Παρακαταθήκης, που αφεώρα δόσιν ασφαλίστρου της αντιδίκου. Η γραμματεύς της διαμεσολαβησάσης ασφαλιστριάς (ήτις συνδέεται μεθ' ημών με σύμβασιν έργου και δεν είναι υπάλληλός μας ούτε προστηθείσα) ερωτηθείσα από τον υπάλληλόν μας τι αφορά το Γραμμάτιον του ΤΠΔ δεν ανέφερεν ότι αφορά δόσιν ήδη ηκυρωμένου από 5 μηνών ασφαλιστηρίου, το οποίον δεν έχει επανέλθει εν ισχύι και διά το οποίον μάλιστα υπάρχει ρητή άρνησις της νομικής μας υπηρεσίας να το παραλάβη, αλλ' αντιθέτως αναφέρει εις αυτόν ότι ο κλάδος ζωής της εταιρείας μας έχει δήθεν συμφωνήσει διά την είσπραξιν. Ο ανωτέρω υπάλληλος μας, λόγω των αδειών του 15αυγούστου και της υπολειτουργίας της εταιρείας μας και ούτω της μη παρουσίας των αρμοδίων υπαλλήλων, αδυνατεί να διασταυρώση την δήλωσιν και καλοπίστως στέλλει εισπράκτορα ημών και εισπράττει το γραμμάτιον την 12.8.2005, μη γνωρίζων περί της ακυρώσεως του ασφαλιστηρίου.

Εις πάσαν όμως περίπτωσιν η ουτωςί γενομένη είσπραξις των ασφαλίστρων μετά την ακύρωσιν κατ' ουδέν καταργεί την ακύρωσιν του ασφαλιστηρίου ουδέ αναβιοί την ισχύν αυτού, συμφώνως προς τους όρους ασφαλίσεως, καθ' όσον ημείς ούτε διά νέας προσθέτου πράξεως επαναφέραμεν και αύθις εν ισχύι το ασφαλιστήριον ούτε εδέχθημεν αίτησιν της αντιδίκου προς νέαν επαναναφοράν εν ισχύι του ασφαλιστηρίου.

Τονιστέον ενταύθα ότι την 12.8.2005 ότε εισεπράχθη από ημάς η εξαμηνιαία δόσις (με την προπεριγραφείσαν μεθόδευσιν του υιού της αντιδίκου) έτρεχε πλέον το πέμπτον (5) εξάμηνον και έδει να είχε πληρωθή και η πέμπτη δόσις διά να ισχύση η επαναφορά εις ισχύν ακυρωθέντος ασφαλιστηρίου, εάν βεβαίως η αντίδικος είχε ζητήσει την δευτέραν πλέον επαναφοράν εν ισχύι του ασφαλιστηρίου, πράγμα βεβαίως που δεν εξήτησεν ούτε και το ισχυρίζεται σήμερα. Η αντίδικος ούτω δεν επικαλείται νεάν επαναφοράν εν ισχύι ούτε πληρωμήν και του πέμπτου ασφαλίστρου ούτε ότι αι καταβολαί εις το Ταμείον Παρακαταθηκών ενεκρίθησαν ποτέ από ημάς ή απετέλουν δόσιν αντί καταβολής προς επαναφοράν της ισχύος του ασφαλιστηρίου. **Βλέπε και προσκομιζομένην την από 9.8.2005 εξώδικον διαμαρτυρίαν της αντιδίκου όπου και αναφέρεται ότι η αντίδικος παρέλαβε την από 3.3.2005 συστημένην επιστολήν μας διά την μη πληρωμήν του ασφαλίστρου.** Διά την καταβολήν τοις μετρητοίς των ασφαλίστρων αναφέρει το άρθρον 3 των Γενικών Όρων του ασφαλιστηρίου μας. Την καταβολήν τοις μετρητοίς επιβάλλει διά το ασφαλιστρον και το άρθρον 6 του ν.2496/1997.

Δ. Η αντίδικος εις την σελίδα 12 της αγωγής της ομολογεί ότι ημείς κατηγγείλαμεν την σύμβασιν ασφαλίσεως, ο δε μάρτυς αυτής

*Βλέπε ταύτην προβλεπει
 Ζαχάρου
 ομοσ
 μέν
 υπ
 4184
 17362
 Προβλεπει
 Πράξιν
 δικών
 νέαν ακύρωσιν
 της κτηκτικτικής*

αναφέρθη ρητώς εις αυτήν. (βλ. αγωγήν εις 12^{ην} σελίδα, μέσον αυτής : «Όταν τελικά κατάλαβε ότι δεν θα υποκύψω στην εκβιαστική συμπεριφορά της κατήγγειλε την σύμβαση ασφαλίσεως».

Η αντίδικος επί των ακυρώσεων των ασφαλιστηρίων δεν αναφέρει τι το εναντίον ουδέ προσβάλλει αυτάς ούτε ζητεί να αναγνωρισθή το ανίσχυρον αυτών. Επίσης δεν αρνείται ότι η καταβολή του ασφαλίστρου έπρεπε να γίνεται εμπροθέσμως ούτε ισχυρίζεται ότι η κατάθεσις αυτού εις το Ταμείον Παρακαταθηκών είναι δόσις αντί καταβολής ή ότι ητήσατο να γίνη επαναφορά εν ισχύι του ασφαλιστηρίου και ημείς αντισυμβατικώς ηρνήθημεν. Το ότι εισεπράχθησαν δύο γραμμάτια του ΤΠΔ τούτο δεν σημαίνει ότι είχομεν προσήκουσαν καταβολήν ή εμπρόθεσμον ή ότι άμα τη εισπράξει του Γραμματίου την 12.8.2005 ipso facto το ηκυρωμένον από 5μήνου ασφαλιστήριον επανήλθεν εν ισχύι.

Διά των προσκομιζομένων δύο συστημένων επιστολών μας αποδεικνύομεν τα όσα ανωτέρω ισχυριζόμεθα. Αι συστημένα και παρ' ημών **προσκομιζόμεναι** επιστολαί της **27.7.2004** και **3.3.2005** αναφέρονται εις τας συνεπείας του ν. 2496/1997 εάν δεν πληρωθή το οφειλόμενον ασφάλιστρον εντός 30 ημερών από της λήψεως αυτών, ήτοι ότι θα επέλθη ακύρωσις του ασφαλιστηρίου και ούτω λύσις της ασφαλίσεως. Βλέπε περί της καταγγελίας επί μη πληρωμή ασφαλίστρου μετά την ισχύν του ν.2496/1997 την **πρόσφατον ΑΠ 16/2006 ΕΕμπΔ (2006), σελ. 385**, προσκομίζεται, αλλά και την αυτήν αιτιολογίαν διά την μη πληρωμήν των ασφαλίστρων εις την προσκομιζομένην υπ' αρ. **640/2007 απόφ. του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου** επί της πρώτης αγωγής του αντιδίκου διά τας εξωνοσοκομειακάς εξετάσεις αυτής.

Ε. Επί των επί μέρους κονδυλίων.

Ως προεπίπομεν διά να καλύπτονται αι εξετάσεις εις συμβαλλόμενα μα
ημάς διαγνωστικά κέντρα πρέπει να προηγούνται ητιολογημένοι
γνωματεύσεις συμβεβλημένων ιατρών, βάσει επιστημονικών
κριτηρίων, ότι η εξέτασις ήτο επιβεβλημένη. Τοιαύται εκ των
προτέρων γνωματεύσεις δεν υπάρχουν ούτε βεβαίως γίνεται επίκλησις
αυτών, πολλώ δε μάλλον προσκομιδή τούτων διά των προτάσεων.
**Επίσης αι επισκέψεις αιμοληπτών εις την οικίαν της αντιδίκου δεν
καλύπτονται.** Τούτο ρητώς κατετέθη υπό της μάρτυρός μας επ'
ακροατηρίου. Το ασφαλιστήριόν μας ουδαμού αναφέρει ότι καλύπτει
το κόστος των νοσοκόμων αιμοληπτριών κατά την κατ' οίκον του
ησφαλισμένου μετάβασίν των.

Η αντίδικος δεν έχει καλύψεις δια πάσαν ιατρικήν εξέτασιν όποτε
αύτη επιθυμεί, αλλά μίαν περιορισμένην κάλυψιν ηλικιωμένης
γυναικός εις ειδικά κέντρα υπό τας προαναφερθείσας προϋποθέσεις.

Το αυτό ισχύει και δια τα κονδύλια των ιατρικών επισκέψεων. Δεν
απεδείχθησαν αι αντικειμενικαί δυσκολίαι δια την οίκοι επίσκεψιν
των ιατρών ούτε εξ άλλου καλύπτονται αι φυσικοθεραπείαι.

Αναφερόμεθα δι' όλα τα κονδύλια εις την κατάθεσιν της μάρτυρός
μας.

Τέλος προσκομίζομεν την από 17.7.2008 4^{ην} διά τας ιατρικάς
εξετάσεις αγωγήν της αντιδίκου, ενώπιον του Πολυμ.Πρωτοδ.
Αθηνών απαευθυνθείσαν με αίτημα 308.782,80 ευρώ, ίνα ίδη το
δικαστήριον οποίας μεθόδους ακολουθεί η αντίδικος. Τονίζεται
επίσης ότι η επικαλουμένη παρά της αντιδίκου αποφάσεως του Ειρην.
Χαλανδρίου αφορά νοσοκομειακήν περίθαλψιν, καθ' όν χρόνον δεν
είχε καταγγελθή η ασφάλισις.

**ΣΤ. Επί του επιδειχθέντος επ' ακροατηρίου εκ μέρους της
αντιδίκου εγγράφου της ΒΙΟΙΑΤΡΙΚΗΣ.**

Η αντιδίκος επ' ακροατηρίου επέδειξε το από 6.10.2008 έγγραφον της ΒΙΟΙΑΤΡΙΚΗΣ, εις το οποίον αναγράφεται ότι ημείς ενεκρίναμεν και κατεβάλαμεν μέρος των εξωνοσοκομειακών δαπανών της αντιδίκου περί τους τρείς μήνας μετά την ακύρωσιν του ασφαλιστηρίου (και όχι διά τον μετά ταύτα χρόνον).

Το έγγραφον τούτο παραδόξως η αντιδίκος δεν επικαλείται διά των προτάσεών της ούτε βεβαίως και το προσκομίζει. Αγνωστον εις ημάς έγγραφον επεκαλέσθη επ' ακροατηρίου η αντιδίκος και κατά την συζητήσιν παρομοίας με την επίδικον αγωγήν της κατά την δικάσιμον της 7.1.2009 (υπό τον αυτόν κατά σύμπτωσιν Δικαστήν), χωρίς και πάλιν τούτο να το επικαλήται και προσκομίζει διά των προτάσεων.

Επειδή όμως το έγγραφον τούτο είναι δυνατόν να προσκομισθή με το κλείσιμον του φακέλλου διά της προσθήκης, οπότε δεν θα δυνηθώμεν να απαντήσωμεν, επάγομεν τα εξής.

Ενοχληθέντες ότε την επομένην της συζητήσεως διεπιστώσαμεν ότι η αντιδίκος δεν προσκομίζει διά των προτάσεών της το επιδειχθέν έγγραφον επικοινωνήσαμεν μετά της ΒΙΟΙΑΤΡΙΚΗΣ και διεπιστώσαμεν ότι όντως αύτη είχεν εκδώσει το έγγραφον τούτο, τον Οκτώβριον 2008, παρ' αναρμοδίου υπαλλήλου της και με περιεχόμενον ασαφές και εν πολλοίς αναληθές. Κατόπιν αυτού εξητήσαμεν παρά της ΒΙΟΙΑΤΡΙΚΗΣ να ελέγξη τα έγγραφα της και να μας απαντήσει εάν ημείς ηθελημένως ή αθελήτως έχομεν συμμετάσχει εις πληρωμήν ποσοστού των εξωνοσοκομειακών δαπανών της αντιδίκου μετά την 15.5.2005 ότε και ανηγγείλαμεν εις αυτήν (ΒΙΟΙΑΤΡΙΚΗΝ) την ακύρωσιν του ασφαλιστηρίου της αντιδίκου. Αύτη διά της από 22.3.2009 επιστολής της βεβαίόι ότι ουδεμία εξέτασις της αντιδίκου μετά την γνωστοποίησιν της ακυρώσεως του ασφαλιστηρίου έχει πληρωθή (κατά ποσοστόν

συμμετοχής μας) από ημάς και ότι το προηγούμενο έγγραφόν της περιέχει λάθη.

Είναι πρόδηλον ότι η αντίδικος μετά τας πρώτας δίκας καταφεύγει, κρύφα ημών, εις την ΒΙΟΙΑΤΡΙΚΗΝ και λαμβάνει παρ' αναρμοδίου υπαλλήλου αναληθές κατά περιεχόμενον έγγραφον, όπερ επικαλείται επ' ακροατηρίου χωρίς να το προσκομίζει και προφανώς προσκομίζει διά της προσθήκης ίνα μη δυνηθώμεν να το ελέγξωμεν. Εξ όλων των ενεργειών της αντιδίκου προκύπτει ότι αύτη μετέρχεται πράξεις κατά παράβασιν της καλής πίστεως που ως κανών διέπει τας ασφαλιστικές συμβάσεις (μη προσηκόντως καταβάλλουσα το ασφάλιστρον, εν μέσω θέρει προσπαθεί να εισπραχθή γραμματίον από ημάς που το έχομεν απορρίψει, ζητούσα μετά 3 έτη από της ακυρώσεως επιστολάς από την ΒΙΟΙΑΤΡΙΚΗΝ με αναληθές περιεχόμενον, που τας επικαλείται και δεν προσκομίζει, κλπ) προς δημιουργίαν και μόνον εντυπώσεων.

Τούτο διότι και αν η εταιρεία ημών είχε συμμετάσχει εκ λάθους εις καταβολήν εξωνοσοκομειακών εξόδων δι' εν μόνον τρίμηνον μετά την ακύρωσιν, τούτο κατ' ουδέν θα καθίστα την σύμβασιν ενεργόν ουδέ θα εσήμαινε ότι ημείς δεν ηκυρώσαμεν το ασφάλιστρον ή ότι εώσον εκ παραδρομής κατεβάλαμεν ελλιπών νοσοκομειακά έξοδα το 2005 πρέπει να καταβάλλωμεν ταύτα και το 2007 και το 2008.

Δια ταύτα αρνούμενοι ταναντία –Αιτούμεθα ως άνω

Αθήναι 23 Μαρτίου 2009

Ο αυτός πληρεξούσιος δικηγόρος

Δημήτριος Κ. Πετσόλας

Δικηγόρος

Ήπποκράτους 8 - Αθήναι
Τηλ. 3600.531 - 3621.791

προέσθια μετά
Ο Υπερματρός

Apostille – Επισημείωση

**(Convention de la Haye du 5 Octobre 1961)
Σύμβαση της Χάγης της 5 Οκτωβρίου 1961)**

1. Χώρα **Ελλάδα**

Pays

Το παρόν δημόσιο έγγραφο

Le présent acte public

2. έχει υπογραφεί από τον **ΙΩΑΝΝΗ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟ**
3. που ενήργησε με την ιδιότητα
agissant en qualité de

Του δικαστικού υπαλλήλου

4. φέρει τη σφραγίδα / επίσημα
est revêtu du sceau / timbre de

**του Πρωτοδικείου Αθηνών
Η βεβαίωση χορηγείται / attesté**

5. (τόπος) **Αθήνα**
à

6. (ημερομηνία) **13-10-2011**
le

7. από τον κ. **Αθανάσιο Παπαπαναγιώτου**
par
Πρωτοδίκη

8. με αριθμό

sous No **1334/2011**

9. Σφραγίδα / επίσημα
Sceau / timbre

10. Υπογραφή
Signature

Αθανάσιος Παπαπαναγιώτου
Πρωτοδίκης

Information is to be used for the purpose of the...

1. The first step is to identify the...

2. The second step is to determine the...

3. The third step is to analyze the...

4. The fourth step is to evaluate the...

5. The fifth step is to implement the...

6. The sixth step is to monitor the...

7. The seventh step is to report the...

8. The eighth step is to review the...

9. The ninth step is to update the...

10. The tenth step is to...

11. The eleventh step is to...

12. The twelfth step is to...

